

[Socialministeren.]

ikke at foregribe noget med hensyn til at tillægge amtsrådet denne beføjelse på indeværende tidspunkt, hvor den fremtidige amtsstruktur behandles i folketinget. Der ligger altså ikke heri noget ønske fra min side om, at denne beføjelse skal blive liggende hos amtmanden.

Jeg skal endelig henvise til lovforslagets bemærkninger om, at revisionen udskydes, således at forslag om revision af loven forelægges folketinget senest i folketingsåret 1974-75. Jeg vil naturligvis — såfremt man på grundlag af socialreformkommissionens arbejde før denne frist når til afklaring om, hvor revalideringsområdet skal ligge i den samlede administrative struktur — forelægge lovforslag herom på et tidligere tidspunkt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Af K. B. Andersen til undervisningsministeren (21. oktober 1968):

„Med hvilken begrundelse har ministeren undladt at medtage repræsentanter for erhvervslivet ved rekonstruktionen af planlægningsrådet for de højere uddannelser?“

Begrundelse.

Da planlægningsrådet i 1964 blev nedsat, lagde den daværende regering megen vægt på, at der i rådet foruden repræsentanter for de berørte uddannelser også var repræsentanter for forskellige sider af erhvervslivet og samfundslivet i øvrigt. De pågældende var ikke udpeget som repræsentanter for bestemte erhverv eller organisationer, men var personligt udpeget af regeringen for at tilføre den kommende planlægning af de højere uddannelser bredere samfundsmæssige vurderinger og synspunkter.

Jeg er ikke uvidende om, at det i de år, rådet har fungeret, har været vanskeligt for flere af erhvervsrepræsentanterne at få tid til at deltage i rådets meget omfattende arbejde, og at der har fundet en række ændringer sted i personkredsen. Alligevel må

jeg finde det beklageligt, at ministeren nu ved rekonstruktionen simpelt hen synes at have opgivet tanken om at give rådet en sådan bredere basis som oprindeligt tilsigtes.

Denne indsnævring af rådet er så meget mere beklagelig, som ministeren samtidig har undladt at imødekomme det i rådets første funktionsperiode opståede ønske om i rådet at optage repræsentanter for uddannelser, der ikke i øjeblikket er repræsenteret i rådet.

Undervisningsminister *Helge Larsens* svar (25. oktober 1968):

Ved nybeskikkelsen af planlægningsrådet for de højere uddannelser tilstræbtes en begrænsning af antallet af medlemmer (tidligere 29 medlemmer, nu 26 medlemmer). Der blev i den forbindelse givet afkald på blandt medlemmerne at have repræsentanter direkte for erhvervslivet, idet den bredde, man herved havde tilsigtet, at give rådet i den første beskikkelsesperiode, ikke helt havde opfyldt sit formål, måske bl. a. fordi — som hr. K. B. Andersen nævner i sin begrundelse — flere af disse repræsentanter for erhvervslivet havde haft vanskeligt ved at afsætte tid til at gå dybere ind i rådets meget omfattende arbejdsopgaver.

Synspunktet ikke at udvide antallet af medlemmer i rådet, men så vidt muligt at begrænse det, ligger også til grund for beslutningen om ikke at udpege medlemmer, som repræsenterer andre uddannelser end dem, der hidtil har været repræsenteret i rådet.

I begge forhold gælder det imidlertid, at rådets arbejdsform, hvorefter behandlingen af de enkelte sager i meget udpræget grad forberedes i en række underudvalg, sikrer den nødvendige koordination, idet disse underudvalg kan inddrage såvel repræsentanter for erhvervslivet som for andre uddannelser.

For at sikre koordinationen med de øvrige uddannelser er i øvrigt undervisningsdirektørerne tilforordnet rådet (bortset fra undervisningsdirektøren for gymnasieskolerne og højere forberedelseseksamen, som er medlem af rådet), og det er besluttet at etablere et formandsråd bestående af formændene for samtlige planlægningsorganer inden for uddannelsessektoren.